

LEDER

Ofte får jeg spørsmålene: hva er LFN? Og hvordan jobber dere?

Da starter jeg gjerne med litt historikk.

I 1993 kom noen nakkeslengskadde sammen og ønsket å danne en ny forening. Med på laget var også tre advokater.

De skadde ønsket å jobbe nærmere den skadde, nærmere enn det de selv hadde opplevd i sin egen situasjon. Advokatene hjalp til med at alt skulle gå riktig for seg under oppbyggingen av foreningen. De hadde også erfaring med nakkeslengskadde og deres situasjon, men da fra et annet ståsted.

Det blir nesten som: "Det var en gang", men faktisk er den åpningen svært passende når en ser tilbake.

I mai 1995 kom vi inn i NHF som et utvalg, med hele 28 medlemmer.

Fra og med 1/1-96 var vi offisielt Landsforeningen For Nakkeslengskadde.

Mange av oss som fremdeles er aktive i LFN's hovedstyre, var med på å danne foreningen. Vi brukte mye tid, mange diskusjoner, tanker, masse følelser, sterke meninger osv. osv. i forberedelses fasen. Noe som har vist seg å være svært nyttig og svært riktig.

Formålsparagrafen vi har i dag forteller akkurat hva vi mente også i 1993.

Hvordan jobber LFN? Det mest riktige svaret på det spørsmålet må være:

- Vi ønsker å ha en nær kontakt med den enkelte skadde, være der når den skadde trenger en å snakke med.
- Være en som forstår uten at det blir sagt så mange ord.
- Være en som forstår når gråten og fortvilelsen tar overhånd.
- Være en som forstår hvordan gå videre i det nye livet.

Gi støtte, råd og veiledning. LFN skal ikke gjøre jobben for den enkelte skadde, men skal gi den skadde mot til å ta tak i sin egen situasjon og gjøre noe med den.

Alle i LFN jobber som frivillige uten lønn. Kall oss gjerne idealister, faktisk tror jeg at en må være i nærheten av det for å kunne orke å løse den skadde på veien frem til et så godt nytt liv som mulig.

Få den skadde til å gjøre de "riktige tingene" i tilfelle problemene skulle bli varige i en eller annen grad.

MEN -, LFN er mest opptatt av å få den skadde så frisk som mulig.

Det er helt i tråd med det tredje spørsmålet vi får: "Hva kan jeg gjøre for å bli frisk ????"
Hadde det enda vært et fasitsvar på det!

LFN ønsker å komme i dialog med alle de instanser som en skadd nødvendigvis kommer i kontakt med. Slippe og sloss, heller få hjelp og støtte til å bli så frisk som mulig.

Faktisk tror vi i LFN at det kan finnes en slik vei å gå, det tar bare litt lenger tid.

En liten bønn til slutt, til alle de "vesener" vi har med å gjøre. Prøv å snakke med oss aktive i LFN, kanskje kunne vi gi hverandre noen råd og litt veiledning for en felles sak.

Så til alle dere LFN medlemmer, hver og en av dere. La oss alle forsøke å se de positive sidene ved livet og la oss glede oss over dem.

Ønsker dere alle en gryende og god vår!

Liv Hagen

Leder